

Як доглядати Зевса

Олег Черногуз

Здавалося, я вже добре вивчив своїх сусідів. Якщо вони мені пропонували виїхати з ними на лоно природи, то я знав: заодно прихоплять свої килими, і на одній з галявин Кончі-Заспи чи Пущі-Водиці мені доведеться їх вибивати.

Коли ж вони запрошували в село, до батьків Філарета Карловича (так звали мого сусіда), то я знав: це означає, що звідти я на своїй спині тягтиму картоплю та іншу городину.

- Анатолію Денисовичу, - телефонували вони мені. - Вам не потрібні дієтичні яєчка, зелений горошок, розчинна кава і мандарини?

- А що?! - насторожувався я.

- Якщо вам щось треба, то, будь ласка, приїжджайте. У нас дають.

І я їхав, хоч знав: на мене знову чекає якась несподіванка. Я купував потрібні мені продукти і, коли збирався вже додому, чув позаду себе єлейний голос Марії Павлівни (так звали мою сусідку - дружину Філарета Карловича):

- Анатолію Денисовичу, чи не були б ви такі люб'язні заодно і наші продукти прихопити? Ми, знаєте, трохи затримаємось на роботі...

- Що ж, люб'язність за люб'язність, - ніяково посміхався я, брав їхній саквояж і все це, підриваючись, ніс додому. "Віслюк, бевзь, ідіот", - кляв я сам себе і в душі давав слово, що це буде встання. Навіть з квартири не вийду, не переступлю поріг. Хто тягне, того поганяють.

- Скажіть, будьте такі ласкаві, - зустріли мене біля дверей (на одній же площадці живемо) Філарет Карлович і Марія Павлівна. - Ви нікуди не збираєтесь через день-два їхати?

- Ні, - твердо, категорично і навіть трохи грубувато відповів я. - Ні через день, ні через тиждень і навіть через місяць. Я сидітиму дома.

- Господи, як це чудово. Нам просто пощастило. Чи не так, Тезій? - звернулася Марія Павлівна до Філарета Карловича. - Ви не дивуйтесь. Ці слова адресуються не вам, - пояснила вона мені. - Тезій - це я так називаю Філарета Карловича. По-домашньому.

Його мама хотіла, щоб він звався Тезій, а тато - щоб тільки Філарет. А сам Тезій тоді ще в цьому не розбирався. Тому в нас такий різнобій.

- А ми якраз зібралися у відпустку, - додав Філарет Карлович.

"Слава тобі господи, - подумав я. - Хоч цей місяць спокійно відпочину".

- А ви випадково у відпустку не їдете? - вела далі все тим же медовим голосочком Марія Павлівна.

- Не їду, - оптимістично посміхався я про себе думав: "Тепер ви вже мене нікуди не зтягнете. Валізи й рюкзаки до поїзда я вам не понесу. Я вам не вантажник. Знайшли енциклопедисти примітива". - Не їду і навіть не збираюсь, - обпершись об одвірок,

посміхався я.

- Це просто прекрасно. Прекрасно - не те слово. Це просто чудово! - захоплено вигукує Марія Павлівна, і я ціпенію: "Невже й цього разу купився? Невже хочуть, щоб я зі своєю паховою грижею ніс їм валізи аж до привокзальної площі?"

- Як добре, що ми маємо такого милого й такого доброго сусіда, як ви, - продовжувала тим часом вона. - Ми просто щасливі. Ви єдині в цьому будинку, на кого можна покластися, як на себе. Ви нас виручите! Тезій в цьому навіть не сумнівається... Чи не так, Тезій?

- Це справді так. Я про де сказав Мані ще вчора увечері: "Анатолій Денисович - і більше ніхто". Таких людей, як ви, тепер нема. Ви рідкість. Ви, Анатолію Денисовичу, можна сказати, унікал.

Я розгубився остаточно. У мене перехопило дух, і в перші хвилини я не знав, що й сказати. Тим більш, я не відав, про що власне йдеться і як далі себе поводити.

- Ми вам його зараз принесемо, - промовила Марія Павлівна. - Нехай він цей місяць побуде з вами. Він такий тихий, сумирний, малесенький, ніжний. Ми його можемо довірити людині, в якої таке чутливе і щире серце, як у вас. Не хвилюйтесь, його вже не треба годувати з соски...

- Кого?! - перепитав я таким голосом, ніби саме цієї миті мені у холошу раптом ускочив вуж. Більше я не вимовив ні слова.

- Зевса! Нашого ніжного і маленького Зевса. Він уже все їсть сам. Майже все. Тезій, принеси, будь ласка, Анатолію Денисовичу нашого Зевса. Треба вас, Анатолію Денисовичу, познайомити. Він не може вам не сподобатися.

Поки Марія Павлівна дає останні (так мені здається) інструкції і настанови, Філарет Карлович приносить Зевса і передає до моїх рук.

- Не бійтесь. Тримайте його вільно. Спинку ви йому не переламаєте, - радить вона. - Ви краще на нього гляньте. Подивіться, який він розумненький і вродливий. А очі! Які у нього зелені, розумні очі, а як він на вас дивиться!

Просто по-дорослому. Правда, [Зевс](#) чимось схожий на Тезія?

- Щось є, - несміливо кажу я, відставляючи про всяк випадок подалі від Зевса голову.

- А подивіться, який у нього хвіст! Як у справжнього ангорського кота. Ух, ти мій розумненький! Мій інтелектуальчик, як каже Тезій. Дайте мені його, Анатолію Денисовичу. На секундочку, - каже вона. - Хоч на мить.

Марія Павлівна бере Зевса в руки, гаряче цілує його в лобик і повертає назад.

- Від вас не вимагається ніякого особливого за ним догляду, - продовжує вона. - Зевс любить гратися сам. Ви йому тільки дайте м'ячик від пінг-понгу або ще краще - клубочок вовняних ниток. Але, ради бога, не надувайте для нього гумових кульок. Будь-якого кольору. Вони лопаються, і Зевс дуже лякається. У нього ж вроджений порок серця. Лікарі кажуть, це тимчасове. Він переросте. І дуже прошу вас: не випускайте його на вулицю. Вулиця погано впливає на котів. І ще одне: на цей період ні від кого не беріть на квартиру собак. Зевс їх не переносить. Навіть учених. Він їх боїться, як вогню

і дусту. Окрім того, собаки шкідливо діють на його нервову систему... Тезій, а чого ж ти стоїш?! Неси негайно сюди совок, віник і відерце з пісочком.

Коли Філарет Карлович вручив мені це причандалля, я, здається, побілів з страху.

- Це все віднині у вашому розпорядженні, - посміхнулася Марія Павлівна й урочисто вручила мені вищеназвані речі. - Якщо вам буде щось не ясно, то ви напишіть нам: Крим, Євпаторія, Головношта, до запитання. Бажаємо вам усього найкращого!

... Рівно через день після від'їзду Філарета Карловича і Марії Павлівни мені надійшов лист:

"Здрастуйте, дорогі мої! - писала Марія Павлівна, називаючи нас обох "дорогими". - Як тільки ми сіли у вагон, я згадала, що забула вас проінструктувати, як і чим годувати Зевса.

Перш за все, їсти йому давайте регулярно. Тезій каже, що це для того, щоб органи травлення заздалегідь підготовлялися до виконання своїх функцій. Не забувайте, що при частих порушеннях режиму у нього може щезнути апетит.

Він дуже любить молочко, але ледь-ледь тепле. Не більше 30-32 градусів. Та ні в якому разі не 56-68. Зевс може попектись. Така температура у нього викликає, казав лікар, запалення слизової оболонки.

Міцно цілуємо вас.

Ваші Тезя і Маня".

Лист № 2

"Забула вам написати, що Зевс дуже любить рибку. Особливо свіжу. З прісноводних - карасів, линків, верховодок, кобликів. З морських: бичків, камбалу, нототенію і м'якенький хвіст від палтуса. Але ні в якому разі не простипому, старих окунів і будь-яких йоржиків.

Якщо застрягне йому десь кісточка від риби, не лізьте йому своїми пальцями в горло. Негайно викличте дільничного ветлікаря.

У нас погода неважна. Зранку йде напівтропічний дощ із градом. Сидимо у кімнаті. Читаємо Мопассана. Бувайте здорові!

Гладьте його за нас".

Лист № 3

"Зовсім вилетіло з голови: ви ж, мабуть, не знаєте, як визначити калорійність харчів. Це дуже просто. Ось вам приблизна табличка:

Склад однієї порції: № 1 - риба (свіжа), № 2 - білок яйця, № 3 - молока (пляшка).

Кількість у грамах: № 1 - 30, № 2 - 5, № 3 - 40.

Кількість калорій у 100 грамах: № 1 - 340, № 2 - 626, № 3 - 410

Це сніданок. Його калорійність така:

30×340

102

Цілуйте за мене Зевса".

Лист № 4

"Зовсім забула за вітаміни. Особливо за вітамін А. Давайте йому побільше м'яса.

Для Зевса можна не варить, але обов'язково перекручувати на машинці. Багато його і в трісковій печінці. Але у самій печінці, а не в хлібові і в тому жирові, яким змочують той хліб. Ці вітаміни дають прекрасний ріст і відіграють неабияку (теж Тезій казав) роль у нормалізації зору і нюху. Після вживання цих вітамінів кіт добре бачить. Особливо вночі".

Лист № 5

"Висилаю вам два карбованці. Гадаю, цього достатньо, і дуже прошу вас: не полінуйтеся встати рано-вранці і з'їздити на знайоме вам озеро. Тезій казав, що там добре беруть карасі, линки, краснопірки і навіть раки чи в'юни. Раків не ловить (Зевс, мабуть, їх боїться), а в'юни берить. Якщо не наловите самі – купіть у хлопчиків, вони продають низку за карбованець. Для смажіння та риба не годиться, а для Зевса якраз. Усю одразу не давайте. Щоб не було навантаження на шлунок. По одній-дві, не більше. Решту тримайте в холодильнику. Але перед тим, як давати котикові, хай риба трохи нагріється – у нього слабеньке горло. Я боюсь, щоб він не простудився.

У нас все добре. Апетит хороший. Особливо у Тезія, або, як ви кажете, – у Філарета Карловича.

Р. S. Написавши про Зевсів шлуночок, згадала, що у вас, мабуть, закінчився пісок. Коли йтимете до озера чи до річки, то прихопіть, будь ласка, пару мішечків річкового піску.

Якщо у ньому багато вологи, то обов'язково просушіть його на балконі чи на асфальті перед будинком. А тоді вже посипайте Зевсу. Хай загібає.

Щасти вам!"

Лист № 6

"У мене, напевне, уже склероз. Лікарі правильно радять менше їсти м'яса і кров'яних біфштексів. Зовсім вилетіло з голови. У вас же в кімнаті м'які меблі. Якщо Зевс об них вночі (це він любить чогось робити тільки пізно вночі) точить свої кігтики, то виламайте тоненьку лозинку, але не бийте його. Тільки лякайте. Зевс зрозуміє. Він же у нас не простий – ангорський".

Лист № 7

"Будь ласка, не давайте йому целофану від ковбаси (теж мені моду завели, замість кишечок на ковбасу натягувати хімікати). У нього можуть бути кольки.

Якщо ж купуватимете сосиски (особливо котик полюбляє мисливські, молочні й курячі), то, будьте такі ласкаві, шкурки негайно викиньте у сміттєпровід, якщо їх наїстися, то після цього не захоче сосисок.

Напишіть, що вам привезти з Криму. Тут продають такі гарні дерев'яні гадючки, ніколи не подумаєте, що вони не натуральні.

Пишіть, як там наш Зевс"

Лист № 8

"Шановний Анатолію Денисовичу!

Я вас забула попередити: ні в якому разі не давайте Зевсу голову від старого півня. Зевс у стадії становлення і формування. Голова йому не по зубах – у нього вони

молочні. Дайте йому ліпше замість голови трошки печіночки. Решту, якщо ви її не любите, як і мій Тезій, покладіть у холодильник до купленої вами риби.

До речі, печінку не обов'язково відварювати у солоній воді.

Обіймаємо Вас і ніжно гладимо.

Ваші *Тезя і Маня*".

Лист № 9

"Сьогодні Філарет Карлович приніс мені цілий букет квітів. Я була така щаслива, поки не згадала нашого любого Зевса. Як він там? Чому ви не пишете ні слова? Я вкладаю вам листівку: з маркою і зворотною адресою. Напишіть, будь ласка, все детально про нього, як він спить, як харчується, що ви йому даєте вранці, а що увечері. Забула вас попередити: якщо у вас у кімнаті, як і в нашій квартирі, є декоративні квіти і Зевс їх ще не пообгризав, то, дуже прошу вас, не допускайте його до них. Не в усіх них є вітаміни, необхідні для дитячого організму. А йому, видно, не вистачає тих вітамінів, бо він часто кидається на зелень.

У нас він обірвав орхідею целогіну (гребінчасту) і з'їв усе суцвіття юстиції карнеа. Добре, що хоч збереглися цикламен персидський і руалія формозька (гібридна) та одна квітка амариліса. Такий рідкісний сорт. Нам досить жалко...

Бережіть його".

Лист № 10

"Здається, написала все, а про головне забула. Дуже прошу вас: візьміть корзинку закритого типу або збийте гарненький ящикок, посадіть туди Зевса (дивіться, щоб не задихнувся) і відвезіть на Айвазовського, 5. Там реєструють котів. Візьміть на Зевса реєстраційне посвідчення і зробіть, будь ласка, відмітку про проведення вакцинації проти сказу. Якщо питатимуть, як звати його маму, скажіть - Венера, батька - здається, Петрик. Але це не точно. Тезій каже, що перед цим у Венери побував Анхілон і Діонісій. Та Зевс більш схожий на Петрикла. Якщо по дорозі (все може трапитися) Зевс вас укусить за пальця чи подряпає, борони боже, не забудьте про це сказати ветеринару і прийняти ту дозу уколів, яка після цієї справи полагается.

У нас все добре. Їмо нормально, Тільки шашлики замість баранячих дають свинячі. Всюди оказамілювання! У шашликах дуже багато сала та цибулі. Філарет Карлович поправляється на очах і на пляжі. П'є грузинське цинандалі і дуже любить гарячі чебуреки.

Я намагаюсь худнути, але це мені не легко дається. Тезій запевняє, що я, навпаки, поправляюся, але, коли приїду, ви пересвідчитесь самі.

Р. S. Якщо Зевса надумують у ветлікарні на день-два затримати, ні за які гроші не погоджуйтесь. Краще заплатіть штраф. Не вистачало, щоб наш Зевс потрапив у те сумнівне товариство і розбалувався. Я цього страшенно боюся, як і вуличних впливів. Гладьте його за нас. Ми незабаром приїдемо".

Лист № 11

"Ось уже майже два тижні, а Ви, мабуть, Зевса не догадалися ні разу скупати. А його слід купати хоч раз на тиждень. Щоб шерсть була пухнаста і ніжна, до води

найкраще додати пляшечку чеського пива або німецького типу "Хельбір Пільзнер". Якщо не буде цих

сортів, можна "Світле київське", "Ризьке" чи "Жигулівське", але бажано московського чи львівського розливу.

Коли в нього помітили перхоть, не пожалійте для Зевса (я вас дуже прошу) два жовтки з свіжих яєчок (білок дайте йому випити). Дієтичним із штампами не довіряйте, як і польським яєчним шампуням. Будьте обережні. А то Зевс захлинется. Я так переживаю. Він трішки дряпається, то ви одягніть на обличчя протигаз.

Якщо протигаз не дістанете, візьміть напрокат маску, яку одягають рапіристи. Можна дві: одну натягнете ви, а другу, меншу, – спробуйте на Зевса.

У нас погода чудова, море тепле. Сьогодні температура води вранці була 23, 5 градуса, удень – 27. Ну, просто купіль! Температура повітря від 38 до 40. Я лежу в тіні, а Філарет Карлович з води не вилазить.

Ще раз цілуйте за нас Зевса",

Лист № 19

"Ми вас забули попередити: у Зевса, здається, перед нашим від'їздом завелися блошки. А ви ж, мабуть, не знаєте, як їх виводити. Найкраще взяти сухенького прутика, але не для того, щоб тих блошок у нього на спині бити. Борони вас боже! Прутика Зевсу вставляєте в ротик і повільно, починаючи від хвоста, занурюєте його у воду з таким розрахунком, щоб блошки відступали від води. Коли вода досягне рівня Зевсової голови, спробуйте котика в цей час занурити з головою. На секунду-дві, не більше, але так, щоб прутик залишився на поверхні води сухим. Блошки залишаються на прутикові, а ви Зевса окутуєте в теплу ковдру. Бажано шерстяну, верблюжу, овечу. Якщо такої нема, тоді є звичайне біле простирadlo, і покладіть його біля чогось теплого або на сонці. Окутувати слід туловище, ніжки, хвіст і шийку. Мордочка повинна стриміти з матерії на 5-6 см, щоб був доступ до свіжого повітря".

Рівно через місяць мої муки закінчилися.

Я не стану більш детально описувати нашої нової зустрічі з Марією Павлівною і Філаретом Карловичем, скажу лише одне: коли я їм вручив совок, віничок і їхнього улюбленого котика, Марія Павлівна глянула і сказала:

– Господи, ви що – ним черевики щонеділі чистили?

Не хочу брати гріха на душу, але перед вами чесно признаюсь: що було, то було. Особливо в останні дні нашого спільного життя.